

การศึกษาเนื้อหาและผลจากการเรียนฟลูตตามแนวทางของ เทรเวอร์ วาย*

A Qualitative Investigation into Trevor Wye's Flute Method

วรพล กาญจนวีระโยธิน (Worapon Kanweerayothin)**

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพในการเล่นฟลูตในด้านโทน (Tone) เทคนิค (Technique) อาร์ติคิวเลชัน (Articulation) อินโตนชันและวิบราโต (Intonation and Vibrato) การหายใจ (Breathing) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ Trevor Wye Flute Master Classes and Concert in Thailand 2014 และเพื่อศึกษาเนื้อหาการสอนของเทรเวอร์ วาย ในการอบรมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้เปรียบเทียบกับตำรา Trevor Wye Practice Books for the Flute

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนฟลูตจำนวน 11 คน ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเนื้อหา และผลที่ได้รับจากการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ จากนั้นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คนที่มีระดับการศึกษาต่างกันถูก คัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มแบบสองชั้น (Stratified random sampling) เพื่อเป็นตัวแทนนักเรียนฟลูต ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท เพื่อวิเคราะห์คุณภาพในการเล่นผ่านแบบสังเกต ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 คน มีคุณภาพในการเล่นดีขึ้นและตระหนักถึงความสำคัญของการซ้อมโดยเฉพาะเรื่องโทนและเทคนิคพื้นฐานอื่นๆ ส่วนในการเปรียบเทียบเนื้อหาในการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ กับตำรา Trevor Wye Practice Books for the Flute นั้น ผู้วิจัยพบว่าเนื้อหามีความคล้ายคลึงกัน เช่น มีการกล่าวถึงเทคนิคพื้นฐาน เช่น โทน บันไดเสียง อาร์ติคิวเลชัน อย่างไรก็ตาม ในการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ มีเนื้อหาส่วนที่เพิ่มเติมคือ เรื่องการนำความรู้พื้นฐานทั้งหมดมาปฏิบัติจริงในการบรรเลงเพลงร่วมกับผู้อื่น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนฟลูต และการแต่งตำราเรียนฟลูตให้มี เนื้อหาครอบคลุมและเหมาะสมกับบริบททางการศึกษาอย่างหลากหลาย

คำสำคัญ : เทรเวอร์ วาย, เทคนิค, แบบฝึกหัด

* รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเนื้อหาและผลจากการเรียนฟลูตตามแนวทางของ เทรเวอร์ วาย เขียนขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนจากทุนอุดหนุน การวิจัย คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2558

This conference proceeding, A Qualitative Investigation into Trevor Wye's Flute Method was written with the support of Research Grant from The Faculty of Music, Silpakorn University, 2015

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทรศัพท์ +6681 822 2208 อีเมล: wworapon@gmail.com

Assistant Professor, Faculty of Music, Silpakorn University, mobile: +6681 822 2208, email: wworapon@gmail.com

Abstract

Currently, flute playing is growing in popularity among Thai students. However, many of them lack sufficient knowledge in practicing fundamental skills such as tone, technique, articulation, intonation, breathing and scale resulting in deterioration of playing quality. The aim of this research is to investigate flute playing quality among Thai students who attended Trevor Wye Flute Master Classes and Concert in Thailand 2014 by Trevor Wye, a professional flautist and instructor. Additionally, teaching contents between two sources: The Master Classes and Trevor Wye Practice Books for the Flute, were also explored to see the similarities and differences. Eleven participants were asked to fill questionnaire about knowledge gained in the master classes and three of them were selected as a sample group to observe their playing quality before and after attending the master classes with Trevor Wye. In the meantime, teaching contents were also noted in the provided table. The results from qualitative analysis reveal that the sample group is better in overall performance especially tone quality and technique. This is because they were taught to raise awareness of a correct fundamental practicing which is explained in both master classes and Trevor Wye Practice Books for the Flute. Furthermore, attending the master classes provided the opportunity to integrate knowledge and skills which are important in musicianship. Future research might apply the contents from master classes including exercises and notes to develop proper teaching and learning methods for various music education.

Keyword : Trevor Wye, Technique, Exercise

บทนำ

ผู้วิจัยศึกษาและเล่นฟลูตมาตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียนมัธยมต้น ในปี พ.ศ. 2522 ได้ใช้ตำราวิธีการเล่นฟลูตและแบบฝึกหัดต่างๆที่เขียนขึ้นโดยนักฟลูตชาวตะวันตกมาตลอด และจากประสบการณ์การสอนฟลูตมาเกือบ 30 ปี ทั้งการสอนในระดับมหาวิทยาลัย และการสอนตามโรงเรียนในต่างจังหวัด พบว่ามีนักเรียนฟลูตของไทยจำนวนมากที่ฝึกหัดเป่าฟลูตโดยขาดพื้นฐานที่ถูกต้องหลายเรื่อง เช่น ในเรื่องโทนเสียง (Tone) นักเรียนฟลูตส่วนใหญ่ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกโทนซึ่งเป็นพื้นฐานของการเล่นฟลูตที่ดีและส่งผลต่อการพัฒนาการเล่นในแง่อื่นๆ เช่น การไล่นิ้ว การตัดลิ้นที่ดีและความแม่นยำในการควบคุมระดับเสียง (Intonation) ส่วนการเล่นโน้ตเร็วที่ต้องอาศัยทักษะการฝึกการไล่นิ้วอย่างเป็นระบบนั้น ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไทยส่วนมากมุ่งเน้นการเล่นให้เร็วแต่ยังขาดคุณภาพหรือเล่นผิดวิธี รวมไปถึงการตัดลิ้นที่จะต้องมีความสัมพันธ์กันนั้นก็ทำแบบผิดวิธี ทำให้ได้เสียงที่ไม่ชัดและเกิดปัญหาการเกร็งกล้ามเนื้อ ซึ่งส่งผลเสียในการเล่นมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไทยส่วนมากยังขาดความเข้าใจในวิธีการเล่นให้เสียงฟลูตมีความไพเราะ กล่าวคือ นักเรียนฟลูตจำนวนมากยังไม่รู้จักรับการทำให้เสียงสั่นไหว (Vibrato) ที่ดี ทำให้ไม่สามารถควบคุมเสียงและระดับความเพี้ยนได้ โดยบางคนใช้

วิธีการเล่นโดยไม่ทำวิบราโต ในขณะที่บางส่วนก็ทำมากเกินไป จนเกิดปัญหาการเล่นไม่เข้ากับคนอื่น และท้ายสุดคือ ปัญหาการจัดการกับลมหายใจในขณะที่เล่นเพื่อให้สามารถเป่าได้นานและมีเสียงที่มีคุณภาพที่สุด ซึ่งปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นสิ่งที่นักเรียนฟลูตส่วนมากยังขาดความเข้าใจ จึงจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ให้ความสัมพันธ์กันทุกด้านเพื่อให้เกิดคุณภาพเสียงในการเล่นที่ดี

ดังนั้นในโอกาสที่เทอร์เวอร์ วาย นักฟลูตชั้นครูจากประเทศอังกฤษ ผู้เขียนตำราสอนฟลูตซึ่งใช้เป็นตำราเรียนของนักเรียนฟลูตทั่วโลก เดินทางมาประเทศไทยเพื่อทำการอบรมในเชิงปฏิบัติการ ให้กับนักเรียนไทยในงาน Trevor Wye Flute Master Classes and Concert in Thailand 2014 ในช่วงวันที่ 8-11 พ.ค. 2557 ผู้วิจัยจึงเห็นเป็นโอกาสที่จะเข้าร่วมสังเกตการณ์ วิธีการสอนและวิเคราะห์การแก้ปัญหาการเล่นฟลูตของเทอร์เวอร์ วาย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป โดยงานวิจัยชิ้นนี้จึงมุ่งไปที่การศึกษาเปรียบเทียบกับตำรา Practice Book for Flute ของ เทอร์เวอร์ วาย เป็นหลัก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพในการเล่นฟลูตด้านโทน เทคนิค อาร์ติคิวเลชัน อินโทเนชันและวิบราโต และการหายใจ (Breathing) ของนักเรียนฟลูตก่อนและหลังการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ Trevor Wye Flute Master Classes and Concert in Thailand 2014 ผ่านแบบสังเกต
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนของเทอร์เวอร์ วายในการอบรมเชิงปฏิบัติการ Trevor Wye Flute Master Classes and Concert in Thailand 2014 กับตำรา Trevor Wye Practice Books for the Flute

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 : การสังเกตคุณภาพในการเล่นและบันทึกผลผ่านแบบสังเกต ขั้นตอนที่ 2 : การตอบแบบสอบถาม และขั้นตอนที่ 3 : การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์

ขั้นตอนที่ 1 การสังเกตคุณภาพในการเล่นและบันทึกผลผ่านแบบสังเกต

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่เข้าร่วมการเรียนเดี่ยว (Master Class) กับ Trevor Wye ทั้งหมด 11 คน ซึ่งถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามเกณฑ์ระดับการศึกษา คือ กลุ่มที่ 1 : มัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มที่ 2 : ปริญญาตรี และกลุ่มที่ 3 : ปริญญาโท (Stratified Random Sampling) จากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กลุ่มละ 1 คน รวม 3 คน เพื่อใช้เป็นตัวแทนของผู้เล่นในระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ในการวิเคราะห์เชิงคุณภาพผ่านแบบสังเกต โดยผู้วิจัยมีหน้าที่บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพในการเล่นฟลูตก่อนและหลังการเข้ารับการอบรม ซึ่งแบบสังเกตนี้ได้ถูกออกแบบโดยผู้วิจัยให้มีหัวข้อการสังเกตอ้างอิงจากหนังสือ Trevor Wye Practice Books for the Flute ของ Trevor Wye ดังนี้ (1) โทน (Tone) (2) เทคนิค (Technique) (3) อาร์ติคิวเลชัน (Articulation) (4) อินโทเนชันและวิบราโต (Intonation and Vibrato) (5) การหายใจ (Breathing)

ขั้นตอนที่ 2 การตอบแบบสอบถาม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามคือ นักเรียนฟลูตที่เข้าร่วมงาน Trevor Wye Flute Master Classes and Concert in Thailand 2014 จำนวน 11 คน ซึ่งเป็นประชากรทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้ โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามจะถูกนำมาใช้ในการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) กล่าวคือ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในการเข้ารับการอบรมนั้น ไม่ได้อาศัยบทวิเคราะห์จากผู้วิจัยเพียงผู้เดียว แต่ยังอาศัยบทวิเคราะห์จากผู้เข้ารับการอบรมเอง เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการเพิ่มความเที่ยงตรงในการวิจัยเชิงคุณภาพ

แบบสอบถามในงานวิจัยนี้ ประกอบไปด้วยข้อมูล 2 ส่วนหลักคือ ข้อมูลเชิงประชากร (Demographic Data) และ คำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเชิงประชากรเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ และ การศึกษา

ตอนที่ 2 คำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ เกี่ยวกับเนื้อหาและประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรม

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้เป็นแบบ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุป โดยการใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Analysis) คือการใช้การตีความหมายจากแบบสังเกตที่ได้จากการสังเกตการณ์โดยตัวผู้วิจัย ภาพนิ่ง และวิดีโอ ร่วมกับการตีความหมายจากการตอบแบบสอบถาม เพื่อสร้างข้อสรุปผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนฟลูตในการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ Trevor Wye Flute Master Classes and Concert in Thailand 2014

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1: เพื่อศึกษาคุณภาพในการเล่นฟลูตของนักเรียนฟลูตก่อนและหลังการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ Trevor Wye Flute Master Classes and Concert in Thailand 2014

ผู้วิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพในการเล่นที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ทั้งในด้าน โทนเสียง เทคนิค อาร์ตคิวเลชัน อินโทเนชันและวิบราโต และการหายใจ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวอย่างคุณภาพในการเล่นที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

ด้านโทนเสียง ก่อนเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกซ้อมโทนเท่าที่ควร กล่าวคือ นักเรียนส่วนมากมุ่งแต่ฝึกฝนเทคนิคของนิ้วอีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังไม่เข้าใจวิธีในการปรับความดังเบาของเสียงที่ถูกต้อง ทำให้มีปัญหาอื่นเช่นการควบคุมอินโทเนชัน ซึ่งหลังจากการได้ฝึกการปรับรูปปากและฝึกการออกลมที่สัมพันธ์กัน ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งมีโทนเสียงในการเล่นที่ดีขึ้น คือสามารถควบคุมคุณภาพของโทนเสียงให้มีความเข้มคงที่มากขึ้น

ด้านเทคนิค ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น แม้ว่านักเรียนฟลูตจะให้ความสำคัญในการซ้อมด้านเทคนิคมาก อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างยังคงมีปัญหาเทคนิคในการเล่นบันไดเสียงที่ยากอยู่ ภายหลังการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ เมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ฝึกซ้อมการเล่นบันไดเสียงอย่างหนักโดยวิธีฝึกซ้อมจากความจำ ซึ่งเน้นการฝึกนิ้วในส่วนที่ยากเป็นพิเศษ เช่น ทักษะของนิ้ว Bb ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

เข้าใจความสำคัญของการฝึกการเล่นบันไดเสียงมากขึ้นและสามารถควบคุมคุณภาพในการเล่นฟลูตได้ดีขึ้น

ด้านอาร์ทิกิวเลชัน ก่อนเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนฟลูตยังไม่เข้าใจวิธีการเล่นสเลอร์และการตัดลิ้นที่ถูกต้อง เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้รับการอธิบายวิธีการเล่นเสียงต่อเนื่องว่าเป็นการคงความเข้มของเสียงไว้แล้วเปลี่ยนนิ้วให้เร็วจนเปลี่ยนโน้ตทันทีโดยไม่มีช่องว่าง เสียงจึงฟังต่อเนื่อง ซึ่งไม่ใช่การเล่นเบาละระหว่างสองโน้ตอย่างทีนักเรียนฟลูตทั่วไปเข้าใจ และในส่วนของการเล่นตัดลิ้นนั้น กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกการตัดลิ้นที่ถูกต้องโดยให้เสียงโน้ตดังกว่าเสียงลมซึ่งทำให้เสียงการตัดลิ้นมีความชัดเจน

ด้านอินโตนะชั้นและวิบราโต ก่อนเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการฯ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างยังไม่เข้าใจวิธีการควบคุมอินโตนะชั้นที่ถูกโดยเฉพาะเวลาที่เล่นโน้ตที่มีความดังและเบาที่ต่างกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาเสียงเพี้ยนเวลาที่เล่นร่วมกับผู้อื่น ภายหลังจากที่ เทเรเวอร์ วาย แนะนำแบบฝึกหัดการเทียบเสียงแบบการอิงขึ้นคู่ธรรมชาติคือคู่ 5 และฮาร์โมนิก ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเข้าใจเรื่องการปรับอินโตนะชั้นที่ถูกต้องมากขึ้น สามารถเล่นโน้ตฮาร์โมนิกและปรับอินโตนะชั้นเข้ากันได้ดีขึ้นในการเล่นร่วมกันเป็นกลุ่ม แม้ว่าบางส่วนจะยังไม่สามารถปรับตามได้ แต่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็ปรับเสียงให้เข้ากันมากขึ้นตลอด 3 วันของการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ

ด้านการหายใจ ปัญหาที่พบในนักเรียนฟลูตส่วนใหญ่คือ มีลมหายใจที่สั้นเกินไปในการเล่นแต่ละวรรค ทำให้เสียงเพลงที่บรรเลงฟังไม่ต่อเนื่องและไพเราะเท่าที่ควร ซึ่งเมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ฝึกแบ่งวรรคตอนการหายใจอย่างเหมาะสมตามที่ เทเรเวอร์ วาย แนะนำ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างบางคนสามารถแบ่งวรรคตอนการหายใจได้สอดคล้องกับบทเพลงมากขึ้น โดยบทเพลงที่บรรเลงออกมาฟังมีความไพเราะและต่อเนื่องมาก

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพในการเล่นดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า มีประเด็นที่น่าสนใจ 2 ประเด็น ที่การอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งนี้มีผลช่วยส่งเสริมคุณภาพในการเล่น ดังนี้

1. นักเรียนที่เข้าอบรมได้รับความรู้จากการจากการสาธิตของเทเรเวอร์ วาย และได้ลองปฏิบัติตาม นอกจากนี้ยังได้รับคำติชม (Feedback) จาก เทเรเวอร์ วาย โดยตรงซึ่งไม่สามารถรับได้จากการฝึกจากตำราเพียงอย่างเดียว โดยนักวิจัยจำนวนมากมีความเห็นตรงกันว่า การได้รับคำติชมเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ เช่น Hattie และ Timperley (2007) และ Panhoon และ Wongwanich (2013) ที่กล่าวว่า คำติชม เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และประสบความสำเร็จ ดังนั้นการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งนี้จึงถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการศึกษาฟลูตตามแนวทางของ เทเรเวอร์ วาย ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบมากกว่าการฝึกจากตำราเพียงอย่างเดียว

2. เด็กนักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการซ้อมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการตอบแบบสอบถามข้อที่ 2 ที่กล่าวถึงเนื้อหาที่ เทเรเวอร์ วาย ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ซึ่งสรุปได้ว่า เด็กนักเรียนฟลูตตระหนักถึงความสำคัญของการซ้อมอย่างสม่ำเสมอมากขึ้น และการซ้อมเหล่านั้นต้องเป็นอย่างถูกวิธี โดยเน้นการซ้อมพื้นฐาน เช่น เรื่อง โทนและเทคนิคต่างๆ เป็นหลัก

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 : เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนของเทรเวอร์ วายในการอบรมเชิงปฏิบัติการ Trevor Wye Flute Master Classes and Concert in Thailand 2014 กับตำรา Trevor Wye Practice Books for the Flute

ผู้วิจัยพบว่า ในการอบรมครั้งนี้ เทรเวอร์ วาย ได้นำเนื้อหาหลักจากตำรา Trevor Wye Practice Books for the Flute คือ โทณ เทคนิค อาร์ทีคิวเลชัน อินโทเนชันและวิบราโต และการหายใจ มาใช้ในการสอน เนื่องจากเป็นความรู้หลักที่ทุกคนควรมี และใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาสู่ความสามารถในการเล่นขั้นที่สูงขึ้น และในการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ เทรเวอร์ วาย ได้แนะนำแบบฝึกหัดและวิธีการซ้อมอื่นๆ ที่นอกเหนือจากตำรา Trevor Wye Practice Books for the Flute ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าแบบฝึกหัดเหล่านี้มีส่วนช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการพัฒนาเทคนิคต่างๆ ในการเล่นมากขึ้น เช่น เทคนิคการเลือกบทเพลงให้เหมาะสมกับระดับฝีมือของผู้เล่น ซึ่ง เทรเวอร์ วาย ได้ให้คำแนะนำว่าควรมีการศึกษารายละเอียดของบทเพลงนั้นไม่ใช่เพียงแค่โน้ตฟลูตแต่ควรศึกษาแนวประสานในเปียโนที่เล่นประกอบ (Accompany) ด้วย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า เนื้อหาที่เป็นจุดเด่นที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งในการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ คือ การฝึกการซ้อมโดยใช้ความคิด และการฝึกการปรับเสียง (Tuning) ให้เข้ากับผู้อื่น ซึ่งถือเป็นการฝึกแบบบูรณาการโดยนำเอาความรู้พื้นฐานทุกเรื่องมาปรับใช้ในการบรรเลงร่วมกับผู้อื่นให้เสียงกลมกลืนกันที่สุด ซึ่งเรื่องนี้ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเล่นดนตรี โดยผลการวิเคราะห์ข้างต้นมีความสอดคล้องกับผลสรุปคำตอบจากแบบสอบถามข้อที่ 3 กล่าวคือ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตระหนักถึงความสำคัญของการซ้อมพื้นฐานเช่น โทณ บันไดเสียง เทคนิคและ ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาองค์ประกอบโดยรวมของบทเพลงเดี่ยวที่เล่น เช่น โน้ตของแนวเปียโนที่เล่นประกอบ มากกว่าที่จะฝึกเล่นเพียงโน้ตเดี่ยวของตนเองเท่านั้น

แม้ว่าในภาพรวมคุณภาพในการเล่นฟลูตของกลุ่มตัวอย่างจะดีขึ้น อย่างไรก็ตามเนื่องจากการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ในครั้งนี้ มีระยะเวลาเพียง 3 วัน ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาที่สั้น ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจมีคุณลักษณะที่ไม่ถาวร ผู้เล่นจึงควรฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การเปลี่ยนแปลงนั้นกลายเป็นทักษะที่คงอยู่อย่างสม่ำเสมอ และถึงแม้ว่าโดยรวมคุณภาพในการเล่นของกลุ่มตัวอย่างดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงต้นของการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการฯ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความสามารถพื้นฐานในการเล่นฟลูตที่ต่างกันของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่งผลให้ผู้เล่นบางคนมีคุณภาพในการเล่นที่ดีขึ้นแต่ยังไม่สมบูรณ์ ซึ่งผู้เล่นสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับในการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ไปใช้พัฒนาคุณภาพในการเล่นฟลูตให้สมบูรณ์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้ครอบคลุมบริบททางการศึกษาทั้งทางด้านการเรียนและการสอน ผู้วิจัยเห็นว่า มีประเด็นหลักที่สามารถทำการศึกษาและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการสอนฟลูตของ เทรเวอร์ วาย ทั้งจากหนังสือ Trevor Wye Practice Books for the Flute และจากเนื้อหาในอบรมเชิงปฏิบัติการฯ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวคือ เป็นการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งมีการอ้างอิงแบบฝึกหัดฟลูตจากตำราเล่มอื่นๆ ของครูฟลูตในอดีต ผู้วิจัยเห็นว่าเนื้อหาและเทคนิคต่างๆ ในอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งนี้ สามารถนำไปปรับรูปแบบการสอนและหลักสูตรให้เป็นไปในแบบบูรณาการ (Multi Disciplinary Approach) เพื่อให้เหมาะสมกับบริบททางการศึกษาของการเรียนการสอนฟลูตในประเทศไทย

2. ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยชิ้นนี้ ไปเป็นส่วนประกอบในการทำตำราเรียนฟลูตที่เหมาะสมกับเด็กไทย เนื่องจากตำรา Trevor Wye Practice Books for the Flute หรือตำราเล่มอื่นๆ ที่มีอยู่ ล้วนแต่เป็นตำราที่มาจากต่างประเทศ ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อนักเรียนต่างชาติ ดังนั้น การสร้างตำราเรียนฟลูตโดยอ้างอิงกรอบการศึกษาของประเทศไทย จึงถือเป็นโอกาสที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจให้กับนักเรียนไทยได้

3. ในด้านการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยสามารถทำการวิเคราะห์เชิงลึก (In depth Analysis) เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกทั้งในแง่ของ ผู้สอน นักเรียน หรือเนื้อหาด้านต่างๆ เช่น โทนเสียง เทคนิค อาทิกิวเลชัน อินโทเนชันและวิบราโต และการหายใจ เพื่อศึกษาถึงสาเหตุและวิธีแก้ปัญหาในการเล่นฟลูต

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

Pancharoen, N.(2009). photchanānukrom sap duriyāṅkhasin [Dictionary of music], Bangkok: Ketkarat.

ณัฏฐา พันธุ์เจริญ. (2552). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เกศกะรัต.

ภาษาต่างประเทศ

Moyse, M. (1934). De la sonorite: art et technique = On sonority: art and technique = Uber tonbildung: kunst und technik. Paris: A. Leduc.

Reichert, M. A. (1950). Sept exercices journaliers: pour flute. Paris: Alphonse Leduc.

Taffanel, P. and Gaubert, Ph. (1958). 17 big daily finger exercises for the flute. Paris: Alphonse Leduc.

Wye, T. (1999). Trevor Wye practice books for the flute. London: Novello.